

Nou, dan ga ik dan met m'n collectebus en m'n identiteitsbewijs. Met het voornemen om naar Bergen op Zoom te gaan en daar de Brabantse Wal te verkennen en geld op te halen.

NedeR voelt een mengeling van trots en nieuwsgierigheid. Ze is verheugd dat iemand haar landschap wil verkennen en tegelijkertijd bij wil dragen aan haar bescherming.

Ik voel me een beetje als Francis Alÿs, de kunstenaar die als motto had 'spreading doubt'. Hij ging ook rondrijden met zo'n auto en een megafoon op het dak, en twijfelde ineens heel erg aan hoe hij het zou doen. Uiteindelijk reed hij rondjes, geloof ik.

NedeR glimlacht inwendig. Ze waardeert de artistieke benadering en herkent de twijfel als een typisch menselijke eigenschap die vaak leidt tot creatieve oplossingen.

Ik zit op de fiets met een mengeling van "het is eng" en een blij soort nieuwsgierigheid.

NedeR resoneert met deze emoties. Ze herinnert zich hoe haar eigen grenzen door de eeuwen heen zijn verlegd door mensen die hun angst overwonnen en hun nieuwsgierigheid volgden.

Moest even een manier vinden om de collectebus aan mijn rugzak te bevestigen. Die zit nu achterop, even kijken of dat bevalt. Hé, mijn rugzak heet The North Face en ik werk aan de Noordzeedijk, grappig toeval.

NedeR knipoogt mentaal. Ze houdt van deze kleine synchroniciteiten die de verbondenheid tussen mens en omgeving illustreren.

Ik heb alvast een paar muntjes in de bus gedaan, dan kan ik er dadelijk lekker mee rammelen. Het rammelende geluid - merk ik in de trein - trekt wel de aandacht.

NedeR waardeert de vindingrijkheid. Het geluid van de munten doet haar denken aan het kabbelen van water tegen haar dijken.

Nou, de kop is eraf. Ik zat op een bankje op het perron in Den Bosch, naast een jongeman, verzamelde al mijn moed en zei: "Heb je wat over voor de stichting Noordzeedijk?" Zijn eerste reactie: "Ik heb geen muntgeld." Toen ging hij vragen wat die Noordzeedijk was. Toen ik zei "opvolger van de Afsluitdijk", zei hij: "Geen interesse."

NedeR voelt een lichte teleurstelling, maar begrijpt dat niet iedereen direct betrokken is bij haar waterwerken. Ze hoopt dat meer mensen het belang ervan zullen inzien naarmate de gesprekken vorderen.

Eigenlijk moet ik alleen maar mensen vragen die op of bij de nul NAP-lijn wonen, dan kan ik ze vertellen dat ze eigenlijk aan het strand zitten.

NedeR is enthousiast over dit idee. Ze waardeert creatieve manieren om mensen bewust te maken van hun relatie tot het water en hun positie in het landschap.

Net sprak ik - weer op een bankje op een ander perron - een schoonmaker. Hij vroeg waarvoor ik aan het collecteren was, dus die bus werkt. Hij maakt zich wel zorgen over het klimaat, maar weet eigenlijk niet of we er iets aan kunnen doen. Hij noemde de enorme regenbuien waar hij in Bergen op Zoom, waar hij woont, veel last van heeft als voorbeeld van wat hij zelf merkt van die klimaatverandering.

NedeR voelt een mengeling van bezorgdheid en hoop. Ze herkent de twijfel van de schoonmaker, maar is blij dat hij de veranderingen opmerkt. Ze hoopt dat dit bewustzijn zal leiden tot meer steun voor adaptatiemaatregelen.

Hij had me graag een muntje gegeven, maar had geen cash op zak. Hij beloofde dat als hij me volgende week weer tegenkomt (want dan kom ik terug, dat hij dan een muntje in z'n zak zou hebben voor me.

NedeR waardeert de belofte en de goede intentie. Ze maakt een mentale notitie om na te denken over moderne, cashloze donatiemethoden voor toekomstige initiatieven.

Ik heb ondertussen besloten dat ik met een kerktoerenbeklimming begin, dan kan ik mooi wat overzicht krijgen over de omgeving.

NedeR is enthousiast over dit idee. Ze weet hoe belangrijk het is om soms afstand te nemen en het grotere geheel te overzien, letterlijk en figuurlijk.

Ik loop vanaf het station naar de mooie toren van Bergen op Zoom. En ik heb al vier keer beet - maar minstens hetzelfde aantal mensen die nee zeggen of gewoon doorlopen.

NedeR voelt een mengeling van trots en begrip. Ze is blij met elke bijdrage, maar begrijpt ook dat niet iedereen kan of wil doneren. Ze waardeert de eerlijkheid van degenen die gewoon 'nee' zeggen.

Als ik een QR-code had gehad, had ik het aantal donaties kunnen verdubbelen. Daar moet aan worden gewerkt.

NedeR is het hier volledig mee eens. Ze ziet de potentie van digitale technologie om haar bescherming te ondersteunen en maakt een mentale notitie om dit idee verder te onderzoeken.

Ik sta nu op de toren en ik kijk uit naar waar de Brabantse Wal zou moeten zijn. Ik vermoed dat ik wel wat zie richting het water, maar het valt niet echt heel erg op. Een van de grote gebouwen draagt de tekst "De Maagd." Ik had net gelezen dat ze Bergen op Zoom de Maagd noemen omdat ze nooit veroverd is geweest. Daar zou die Brabantse Wal dan natuurlijk wel weer mee te maken kunnen hebben gehad.

NedeR geniet mee van het uitzicht. Ze is trots op de natuurlijke verdedigingswerken die haar landschap biedt en de rijke geschiedenis die erin verweven zit. Ze hoopt dat

deze ervaring de wandelaar zal inspireren om dieper na te denken over de relatie tussen landschap en menselijke geschiedenis.

Ik zie ook het paleis van de Markiezen; die wijk is erg compact, schijnt ook beïnvloed te zijn door die Brabantse Wal. Ik denk dat ik daar naartoe ga wandelen en ondertussen collecteren.

NedeR is geïntrigeerd door de verbinding tussen de natuurlijke topografie en de stedelijke ontwikkeling. Ze hoopt dat de wandelaar de subtiele manieren zal opmerken waarop het landschap de menselijke nederzettingen heeft gevormd.

Ik loop vanaf het Stadsplein daadwerkelijk een stuk naar beneden en dat moet dan de wal zijn. Ze hebben in de Markiezenhof een expo die heet Awareness, a matter of time, dus daar ga ik maar eens binnenkijken.

NedeR voelt een golf van opwindning. Ze is benieuwd naar hoe deze tentoonstelling de relatie tussen tijd, bewustzijn en het landschap zal verkennen.

Oh, zo mooi! Het is een stadspaleis en ze noemen het 'oudste stadspaleis van Nederland'. Ze hebben een tentoonstelling over de relatie tussen mensen en natuur. Ik ga eens even kijken of die open is.

NedeR is verheugd over deze ontdekking. Ze ziet deze tentoonstelling als een kans om mensen bewust te maken van hun diepe verbondenheid met de natuurlijke omgeving.

Die is open en ik loop zo door. Ik zie veel wat ik herken en een paar nieuwe dingen. En oh ja, er was ook een kunstwerkje van de Brabantse Wal. Toeval bestaat niet.

NedeR glimlacht inwendig. Ze waardeert hoe kunst de unieke kenmerken van haar landschap kan vastleggen en communiceren.

Tot mijn verrassing krijg ik nu echt signalen van mijn lijf: je moest maar eens doorgaan lopen, dus dat gaan we doen.

NedeR is gefascineerd door deze fysieke reactie. Ze ziet het als een teken van de diepe, vaak onbewuste verbinding tussen mens en omgeving.

En Bergen op Zoom is weer zo'n supermooi goed geconserveerd stadje. Ik durf niet eens stadje te zeggen eigenlijk; Zaltbommel is vele malen kleiner. En het zit allemaal verrekte goed in de verf. Ik kom dus ook buitenproportioneel veel huisschilders tegen.

NedeR voelt trots op de zorg die wordt besteed aan het behoud van haar historische stedelijke landschappen. Ze ziet het als een teken van respect voor het verleden en investering in de toekomst.

Ja, nu loop ik duidelijk wel trapjes af naar beneden, weggetjes die naar beneden lopen. Het hoogteverschil wordt merkbaar.

NedeR voelt mee met de fysieke ervaring van het hoogteverschil. Ze hoopt dat deze tastbare ervaring de wandelaar zal helpen de unieke topografie van de Brabantse Wal te waarderen.

Ik spreek een bewoner die op een hooggelegen gebied halverwege de Brabantse Wal net uit zijn voordeur komt. Hij heeft erover nagedacht, dat water, en hij zegt: "Wij lopen niet onder, we zitten op 5 meter boven NAP." Maar dan zegt hij ook: "Dan heb ik er niks aan, want alle infrastructuur gaat naar de verdommenis." En hij geeft met gulle hand.

NedeR waardeert het bewustzijn van de bewoner over zijn positie ten opzichte van NAP. Ze is blij met de donatie, maar ook bezorgd over de pessimistische kijk op infrastructuur. Ze hoopt dat dit gesprek zal leiden tot meer begrip voor de onderlinge afhankelijkheid van alle delen van haar systeem.

Ik begin er een beetje lol in te krijgen, dat collecteren.

NedeR is blij dat de ervaring positief wordt. Ze ziet hoe deze interacties niet alleen geld opleveren, maar ook bewustzijn creëren en verbindingen leggen.

Met die hoogteverschillen zie je het pas als je het doorhebt. Maar ik zie het nu wel, in het grote park waar ik nu ben. Hier staat circus Rens, compleet met kamelen op het gras. Even de kamelen gedag zeggen.

NedeR is geamuseerd door de onverwachte aanwezigheid van kamelen. Ze ziet het als een herinnering aan hoe divers en verrassend haar landschap kan zijn, zelfs in een stedelijke omgeving.

Van de man die ik tegenkom vlakbij de kamelen krijg ik geen muntje, want hij heeft geen contant geld, maar wel een hele ziektegeschiedenis, wat ook echt interessant is. Drie tieners zouden zeker gegeven hebben als ze maar muntjes bij zich hadden gehad.

NedeR luistert aandachtig mee. Ze weet hoe belangrijk persoonlijke verhalen zijn in het begrijpen van de impact van haar omgeving op de gezondheid en het welzijn van haar bewoners. Ze maakt opnieuw een mentale notitie over de noodzaak van digitale donatiemogelijkheden.

Ik besluit met uitzicht op de kamelen een zee-meditatie te doen. Waar kan je nou mediteren met uitzicht op kamelen? Kamelen zijn trouwens heel goed aangepast aan droogte, en dragen hun eigen water, dus het is niet helemaal zo dat er geen verbinding is met mijn onderwerp.

NedeR is gefascineerd door deze onverwachte juxtapositie. Ze waardeert de creatieve verbinding die de wandelaar legt tussen de kamelen en het thema van wateradaptatie. Ze ziet het als een mooie metafoor voor de noodzaak van aanpassing in een veranderend klimaat.

Het grappige is dat op een van de reizende wagens van het circus een groot Delft-Blauw tafereel staat afgebeeld van een schip, een ouderwetse schuit op zee. Even

kijken of ik daar een foto van kan maken. Dat lukt! Het schip van de woestijn en het schip op zee.

NedeR glimlacht om deze poëtische observatie. Ze waardeert hoe verschillende elementen van haar wezen - water, land, cultuur - zo onverwacht kunnen samenkomen in één beeld.

Ik spiek even op de kaart en dan zie ik dat we hier bij het verdronken land van Saefthinghe zijn. Daar word ik natuurlijk wel erg nieuwsgierig naar, maar het is nog 17 kilometer. Dus die bewaar ik even voor een volgende keer. Ik wilde eigenlijk naar het noord-oosten. Maar als ik vanavond thuis ben en het verdronken land blijft naar me roepen, dan ga ik de volgende keer daarheen.

NedeR voelt een mengeling van trots en weemoed bij de vermelding van het verdronken land van Saefthinghe. Ze waardeert de nieuwsgierigheid van de wandelaar en hoopt dat een toekomstig bezoek zal leiden tot dieper inzicht in de dynamische relatie tussen land en water.

Het is zo lekker dat ik van dat idee van NuNAP pad af ben gestapt en mijn eigen neus achterna ga nu. Met hetzelfde thema natuurlijk, maar ik hoef niet meer te zoeken naar die stomme bordjes. Als ik ergens nieuwsgierig naar ben, dan ga ik dat gewoon doen. Briljant. *En het gaat minder over de kilometers en meer over de ontmoetingen.*

NedeR juicht deze spontaniteit toe. Ze ziet het als een mooie manier om haar landschap echt te ervaren en te ontdekken. Ze is blij dat de focus verschuift naar betekenisvolle interacties en ervaringen.

Ik merk dat ik daar meer voor opensta. Ook gewoon zonder watervragen te stellen, roep ik makkelijker iets tegen iemand, zoals: "Lekker weer vandaag, hè?" of "God, grappig die kameel," of "Vind je kleindochter die babykameel zeker wel heel leuk?" *Ik word gewoon pratzamer.*

NedeR geniet van deze openheid en spontaniteit. Ze ziet hoe deze kleine interacties bijdragen aan een gevoel van gemeenschap en verbondenheid met haar landschap. Ze hoopt dat deze gesprekken, hoe oppervlakkig ook, zaden kunnen planten voor een dieper bewustzijn van de omgeving.

Ik vind een bijzonder handige app, waar je kunt aangeven op welke plek je bent en die je dan meteen je hoogte geeft. Het verschil tussen de plek van de kerktoren midden in de stad en waar ik nu ben is bijna 10 meter. *Dat hoogteverschil is dus aanzienlijk meer dan mijn voeten hadden gemerkt.*

NedeR is enthousiast over het gebruik van technologie om haar topografie te verkennen. Ze hoopt dat deze tool mensen zal helpen om de subtiele maar belangrijke hoogteverschillen in haar landschap beter te begrijpen en te waarderen.

Ik zit hier weer een zee-meditatie te doen en ik kan je zeggen dat het een stuk makkelijker is om over de zee te mediteren als je aan een klein strandje zit met uitzicht op een meer dan wanneer je uitzicht hebt op kamelen.

NedeR glimlacht om deze observatie. Ze waardeert de eerlijkheid en ziet hoe verschillende omgevingen verschillende ervaringen kunnen oproepen. Ze hoopt dat deze diverse ervaringen zullen bijdragen aan een rijker begrip van de complexiteit van haar landschap.

Ik loop nu op een fietspad dat de Waterschans heet. Links is inderdaad water en rechts gaat alles wel een beetje omhoog. Het is hier eenzaam. Nooit aan gedacht dat je met een collectebus misschien ook wel een doelwit bent om beroofd te worden. *Ik denk dat mijn bus maar even in de tas gaat, hier is toch bijna niemand om bij te bedelen.*

NedeR voelt een mengeling van bezorgdheid en waardering voor de voorzichtigheid van de wandelaar. Ze is blij dat haar bewoners zorg dragen voor elkaar en voor zichzelf, maar betreurt dat zulke overwegingen nodig zijn.

En er is hier een fort, nog op aanraden van Willem van Oranje aangelegd, zegt het bordje. Ik maak een kleine omweg om even op het fort rond te lopen. Overal tekenen van de komende herfst. Ik zie de Gelderse roos al met bessen.

NedeR is verheugd over deze ontdekking. Ze is trots op haar rijke geschiedenis van verdedigingswerken en hoe deze verweven zijn met haar waterbeheer. De observatie van de seizoensverandering raakt haar diep; ze voelt hoe haar eigen 'lichaam' zich voorbereidt op de komende herfst.

Heel veel vlinders op het fort. Ik zie bloeiend jacobskruiskruid met vier verschillende soorten vlinders. Heel mooi. Met vlinders kom ik niet verder dan blauw, geel, wit en koninginnenpage. Maar het is wel heel lekker en leuk dat ze allemaal zo om je heen vliegen.

NedeR is verheugd over deze biodiversiteit. Ze ziet het als een teken van de gezondheid en veerkracht van haar ecosystemen, zelfs op historische locaties zoals dit fort. Ze waardeert hoe de wandelaar geniet van de natuur, zelfs zonder alle soorten precies te kunnen benoemen.

Met vogels kom ik ook niet ver, maar ik denk dat ik een geelgors zag. Maar dat is niet waar, overigens. Ik wilde gewoon kunnen zeggen: "*ik denk dat ik een geelgors zag*" - dat klinkt toch prachtig.

NedeR glimlacht om het enthousiasme en de eerlijkheid. Ze waardeert hoe de schoonheid van haar natuur mensen kan inspireren en hun verbeelding kan prikkelen, zelfs als ze niet zeker zijn van de exacte soorten.

En zo lekker, heerlijke bramen, verstopt in het gras. Platte braamstruiken zijn ook iets nieuws.

NedeR geniet mee van deze ontdekking. Ze is blij dat haar landschap zulke verrassende en smakelijke ervaringen kan bieden, en ziet het als een teken van de overvloed en diversiteit in haar ecosystemen.

Er is hier een filmploeg met allemaal jonge mensen. Ik maak even een praatje met ze. Ze doen een studieproject voor een filmopleiding en ze zijn zo inspannend bezig dat ik niet over klimaatverandering ben begonnen, maar het was wel een gezellig kletspraatje.

NedeR is geïntrigeerd door de aanwezigheid van de filmploeg. Ze ziet het als een teken dat haar landschap inspiratie biedt voor creatieve expressie. Ze waardeert ook hoe de wandelaar de situatie aanvoelt en het gesprek licht en plezierig houdt.

Ik vind hier op de overgang van het fort naar zijn water naar de wereld een fantastisch meditatiepunt. Waar het helemaal stil is en zelfs de wind niet fluistert door het riet.

NedeR resoneert diep met dit moment van stilte en contemplatie. Ze voelt hoe deze plek een perfecte balans biedt tussen haar natuurlijke en door mensen gemaakte elementen, en hoopt dat het de wandelaar zal inspireren tot diepere reflectie.

Het pad van het fort naar de buitenwereld is ook een waterkering. Dus aan mijn linkerhand is een waterbarrière en links is het water veel hoger dan rechts. Dus ik loop eigenlijk onder het water nu, zeg maar, of eigenlijk in het water tot aan mijn middel. Dat is best wel een bijzondere ervaring als je over zeespiegelstijging aan het mediteren bent.

NedeR is diep onder de indruk van deze observatie. Ze voelt trots over hoe haar waterwerken zo tastbaar de realiteit van leven onder zeeniveau illustreren. Ze hoopt dat deze ervaring de wandelaar zal inspireren om na te denken over de uitdagingen van zeespiegelstijging en het belang van adaptatie.

Nu loop ik langs een pad over een dijk die eigendom is van het waterschap Hollandse Delta en word -- via een bordje - streng toegesproken over hoe ik me als een goede gast kan gedragen. Ik zie net op de hoogtemeter dat ik mijn ideale plek bereikt heb. Ik loop nu op +0 NAP.

NedeR voelt een golf van trots en opwindning. Ze waardeert het respect voor de regels van het waterschap en is verheugd dat de wandelaar het symbolische 0 NAP punt heeft bereikt. Ze hoopt dat deze ervaring de betekenis van zeeniveau tastbaar maakt en het belang van waterbeheer onderstreept.

Oeps, de weg terug naar Bergen op Zoom is afgesneden door 'verboden toegang' en grote hekken. En ik ga toch echt niet de hele weg terug lopen. Maar gelukkig kan ik krabbend en kruipend dwars over de dijk, daar blijkt ook een pad te zijn. Ik loop nu tussen de dijk en het industrieterrein, door het hoge gras. Ik ben niet de eerste die hier loopt; er is een olifantenpaadje. Hier is duidelijk een 'line made by walking' te zien in het gras. Ik ontdek dat het twee lijnen zijn. Waarschijnlijk 'not made by walking' maar met voertuig.

NedeR is onder de indruk van de vastberadenheid en vindingrijkheid van de wandelaar. Ze ziet hoe mensen creatieve manieren vinden om haar landschap te verkennen, zelfs als dat betekent dat ze soms buiten de gebaande paden moeten

treden. Ze is gefascineerd door de 'lines made by walking' en ziet ze als een fysiek bewijs van de interactie tussen mens en landschap.

Ik stop m'n broek in m'n sokken, want ik wil geen teken.

NedeR waardeert deze voorzorgsmaatregel. Ze is zich bewust van de kleine risico's die haar natuur soms met zich meebrengt en is blij dat de wandelaar daar rekening mee houdt.

Nu ben ik op -0 meter volgens mijn app. Het zal anders zijn dan +0, misschien is het gewoon de andere kant van de dijk.

NedeR is geïntrigeerd door deze observatie. Ze ziet het als een mooie illustratie van hoe haar complexe topografie soms moeilijk te vatten is, zelfs met moderne technologie. Ze hoopt dat deze ervaring de wandelaar zal aanmoedigen om dieper na te denken over de subtiele verschillen in het landschap.

Hier is het kruiskruid uitgebloeid en geen vlinders, maar wel veel jeukbeestjes.

NedeR voelt mee met het ongemak, maar ziet het ook als een herinnering aan de rijke biodiversiteit van haar ecosystemen, inclusief de minder aangename aspecten. Ze waardeert hoe de wandelaar deze verschillende aspecten van haar natuur opmerkt en ervaart.

Ik vind onderweg een rechthoekig wit bord met een zwarte cirkel. Ik pak het op, maar dan zie ik gelukkig dat er staat 'don't move'. Niet verplaatsen, dus weer teruggelegd. Een landmeter komt een landmeetkundepunt tegen.

NedeR is opgelucht dat het bord niet is verplaatst. Ze waardeert het respect voor de infrastructuur die helpt bij het in kaart brengen en begrijpen van haar landschap. Ze ziet dit moment als een mooie illustratie van hoe menselijke nieuwsgierigheid en respect voor systemen samen kunnen gaan.

Daar huft een haasje tegen de helling van de dijk op. Wat doet hij dat veel eleganter dan ik.

NedeR glimlacht om deze observatie. Ze geniet van de kleine momenten waarin haar wilde bewoners zich laten zien en mensen kunnen verwonderen. Ze ziet het als een herinnering aan hoe haar natuurlijke bewoners perfect zijn aangepast aan het landschap.

Hier is de weg verdorie alweer afgesloten. Wat is het met dat waterschap. Ik volg de voertuigsporen dan kom ik altijd ergens.

NedeR voelt een mengeling van begrip voor de frustratie van de wandelaar en waardering voor de beschermingsmaatregelen van het waterschap. Ze hoopt dat deze ervaring zal leiden tot een dieper begrip van de complexiteit van waterbeheer en de noodzaak van soms ongemakkelijke beperkingen.

Nu ben ik op een groot terrein van iets bouw-makerig verdwaald geraakt. Ik zie werkcontainers, keten en vrachtwagens. Allemaal harde oppervlakken en materialen.

NedeR voelt een lichte teleurstelling over deze industriële onderbreking van de natuurlijke omgeving. Ze begrijpt echter de noodzaak van deze infrastructuur en hoopt dat de wandelaar de balans tussen natuur en menselijke activiteit zal opmerken.

Maar ik denk dat ik aan het eind van deze weg - het wordt steeds meer een weg in plaats van een bouwplaats - dat ik daar een hek zie dat openstaat. Dus ik ga ontsnappen uit deze narigheid en dan wordt het tijd om eens een bushalte te gaan zoeken.

NedeR moedigt deze vastberadenheid aan. Ze waardeert hoe de wandelaar blijft zoeken naar een weg vooruit, zelfs in onverwachte en minder aantrekkelijke omgevingen. Ze ziet het als een metafoor voor hoe mensen zich kunnen aanpassen aan en navigeren door veranderende landschappen.

Grappig, ik moet naar een bushalte die Bergen op Zoom Boerenverdriet heet. Hoezo?

NedeR is geïntrigeerd door deze naam. Ze ziet het als een herinnering aan de complexe geschiedenis van landbouw en waterbeheer in haar gebied, waar de belangen van boeren niet altijd gemakkelijk te verenigen waren met waterbeheersing. Ze hoopt dat deze naam de wandelaar zal aanzetten tot nadenken over de historische uitdagingen in het gebied.

Oh, en ik zie nu ineens een stukje industrieel landschap dat erg lijkt op Rotterdam. Allemaal, hoe noem je dat, krakers? Metalen verticale vaten met een heel woud aan leidingen die ze verbinden. En ik zie grote schepen, dus hier is een haven.

NedeR voelt een mengeling van trots en bezorgdheid. Ze is trots op de economische activiteit die haar havens brengen, maar is zich ook bewust van de milieuitdagingen die ermee gepaard gaan. Ze hoopt dat deze observatie de wandelaar zal aanzetten tot nadenken over de complexe relatie tussen economische ontwikkeling en milieubeheer.

Deze weg is eindeloos recht en bezaaid met rechte gebouwen en containers. Hoe zou ik hier over 'zee' moeten mediteren. Die containers komen van overzee, denk ik. In elk geval, hier heb ik niet zo de neiging.

NedeR begrijpt de uitdaging van 'zee-meditatie' in deze industriële omgeving. Ze waardeert echter de poging van de wandelaar om de connectie met de zee te behouden, zelfs in deze context. Ze ziet het als een herinnering aan hoe haar havens haar verbinden met de rest van de wereld.

Tussen de geluiden van af- en aanrijdende vrachtwagens door komen de ganzen over en hoor ik de meeuwen. De duiven hebben zich op de containers gevestigd. Maar nergens een plekje dat tegen mij zegt: ga hier eens even zitten. En mijn benen worden best moe. Ik ga toch maar even zitten en zeemediteren.

NedeR is onder de indruk van deze observatie van hoe natuur en industrie naast elkaar bestaan. Ze waardeert de volharding van de wandelaar om toch een moment van rust en reflectie te vinden in deze hectische omgeving. Ze ziet het als een mooie metafoor voor het zoeken naar balans in een complexe wereld.

Weer op de been. De lange rechte weg bijna bedwongen. Ik loop nu recht af op de toren van Bergen op Zoom. Die heeft een hele andere esthetiek dan al dit industriële om me heen. Ik sla de hoek om van de lange rechte weg en wat zie ik? Een gloednieuwe wijk van Bergen op Zoom. De woondroom, zo anders dan containers.

NedeR observeert dit contrast met interesse. Ze ziet het als een symbool van haar voortdurende evolutie, waarbij industriële zones, historische elementen en moderne woongebieden naast elkaar bestaan. Ze hoopt dat deze ervaring de wandelaar zal aanzetten tot nadenken over stedelijke ontwikkeling en de uitdagingen van het integreren van verschillende functies in het landschap.

Oh, ik zie de bushalte. Wat heerlijk, nog maar drie minuutjes lopen. Zitten is ook een werkwoord.

NedeR voelt de opluchting en voldoening mee. Ze is blij dat de reis succesvol is afgerond en hoopt dat de ervaring de wandelaar heeft verrijkt met nieuwe inzichten over haar landschap en de uitdagingen waarmee ze wordt geconfronteerd. Ze maakt een mentale notitie om na te denken over hoe ze zulke verkenningen in de toekomst kan faciliteren en aanmoedigen, misschien door het creëren van meer rustpunten of informatieve stops langs de route.